

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 18 listopada 2020 r.– Lietuvos geležinkeliai / Komisja

(Sprawa T-814/17) ⁽¹⁾

[Konkurencja – Nadużycie pozycji dominującej – Rynek kolejowych przewozów towarowych – Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 102 TFUE – Dostęp przedsiębiorstw trzecich do infrastruktury zarządzanej przez litewską państwową spółkę kolejową – Demontaż odcinka drogi kolejowej – Pojęcie „nadużycia” – Rzeczywiste lub prawdopodobne wykluczenie konkurenta – Obliczenie kwoty grzywny – Wytyczne z 2006 r. w sprawie metody ustalania grzywien – Środki zaradcze – Proporcjonalność – Nieograniczone prawo orzekania]

(2021/C 9/18)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Lietuvos geležinkeliai AB (Wilno, Litwa) (przedstawiciele: adwokaci W. Deselaers, K. Apel i P. Kirst)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: pełnomocnicy A. Cleenewerck de Crayencour, A. Dawes, H. Leupold i G. Meessen)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Orlen Lietuva AB (Możejki, Litwa) (przedstawiciele: adwokaci C. Thomas i C. Conte)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie główne zmierzające do stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2017) 6544 final z dnia 2 października 2017 r. dotyczącej postępowania przewidzianego w art. 102 TFUE (sprawa AT.39813 – Baltic Rail) oraz żądanie ewentualne zmierzające do obniżenia kwoty grzywny nałożonej na skarżącą.

Sentencja

- 1) Kwota grzywny nałożonej na Lietuvos geležinkeliai AB w art. 2 decyzji Komisji Europejskiej C(2017) 6544 final z dnia 2 października 2017 r. dotyczącej postępowania przewidzianego w art. 102 TFUE (sprawa AT.39813 – Baltic Rail) zostaje ustalona na 20 068 650 EUR.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Lietuvos geležinkeliai i Komisja pokrywają własne koszty.
- 4) Orlen Lietuva AB pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 52 z 12.2.2018.

Wyrok Sądu z dnia 28 października 2020 r. – Pharma Mar / Komisja

(Sprawa T-594/18) ⁽¹⁾

[Produkty lecznicze stosowane u ludzi – Wniosek o pozwolenie na dopuszczenie do obrotu produktu leczniczego Aplidin – plitidepsine – Decyzja odmowna Komisji – Rozporządzenie (WE) nr 726/2004 – Naukowa ocena zagrożeń i korzyści związanych z produktem leczniczym – Komitet ds. Produktów Leczniczych Stosowanych u Ludzi – Obiektywna bezstronność]

(2021/C 9/19)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Pharma Mar, SA (Colmenar Viejo, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci M. Merola i V. Salvatore)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Haasbeek i A. Sipos, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji wykonawczej Komisji C(2018) 4831 wersja ostateczna z dnia 17 lipca 2018 r., na mocy której odmówiono pozwolenia na dopuszczenie do obrotu produktu leczniczego stosowanego u ludzi Aplidin – plitidepsine na podstawie rozporządzenia (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. ustanawiającego wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiającego Europejską Agencję Leków (Dz.U. 2004 L 136, s. 1).

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji wykonawczej Komisji C(2018) 4831 wersja ostateczna z dnia 17 lipca 2018 r., na mocy której odmówiono pozwolenia na dopuszczenie do obrotu produktu leczniczego stosowanego u ludzi Aplidin – plitidepsine na podstawie rozporządzenia (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. ustanawiającego wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiającego Europejską Agencję Leków.
- 2) Komisja zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 445 z 10.12.2018 r.

Wyrok Sądu z dnia 11 listopada 2020 r. – AD / ECHA

(Sprawa T-25/19) (¹)

[Służba publiczna – Personel tymczasowy – Umowa na czas określony – Decyzja o nieprzedłużeniu – Obowiązek dbałości – Równość traktowania – Oczywisty błąd w ocenie – Nadużycie władzy – Prawo do bycia wysłuchanym – Obowiązek uzasadnienia – Odpowiedzialność]

(2021/C 9/20)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: AD (przedstawiciele: adwokaci N. Flandin i L. Levi)

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów (przedstawiciele: C.-M. Bergerat i T. Zbihlej, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata A. Duron)

Przedmiot

Oparte na art. 270 TFUE żądanie, po pierwsze, stwierdzenia nieważności w istocie decyzji ECHA z dnia 28 marca 2018 r. o nieprzedłużeniu umowy o skarżącą na czas nieokreślony oraz ogłoszenia o naborze w celu utworzenia listy rezerwowej na potrzeby rekrutacji członków personelu tymczasowego należącego do grupy funkcyjnej II, opublikowanego w dniu 9 marca 2018 r., a także, po drugie, naprawienia szkód i krzywd, których skarżąca miała doznać wskutek decyzji 28 marca 2018 r. i ogłoszenia o naborze z dnia 9 marca 2018 r.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) AD zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 103 z 18.3.2019.